

Codrule cu frunza deasă...

Danab

Codrule cu frunza deasă
Sub umbra ta răcoroasă
Lasă-mă să mă ascund
De al lumii greu tumult
Să nu știe nimenea
De ce-mi cânt iar, doina mea
Și nimenea al meu dor
Să nu-l știe.. când cobor
Seara-n mireasma de tei
Să mă uit în ochii tăi
Dar văd codrule, așa
C-ai și tu, durerea ta
Și tu ai la fel ca mine
Răni.. și-atâtea mii suspine
Dar tu nu te plângi la nimeni
Nici la stele nici la soare
Nici la umbre pe cărare
Tu mereu taci și ascuți
Roua, venind de pe munți..
Cântul florilor de mai
Tu în toate.. vezi un rai..
Chiar și cel mai neînsemnat
Greiere, ce ți-a cântat
Toată vara pe-nserat
Cântul lui te-a bucurat..
Iar când a bătut furtuna
Stelele toate și lună
S-au ascuns în ochi de dor
Să nu simt-al ei, fior..
Însă codrule ai stat
În furtună.. n-ai plecat
Să colinzi neincetat
Alte ținuturi străine
Crezând că-ți va fi mai bine
Statornic tu ești, mereu
Fie bine.. fie rău

Codrule.. o, cât aș vrea
Să nu-mi mai plâng doina mea
Nici la păsări nici la soare
Nici la inimi, trecătoare
Să n-o mai plâng nimănui..
Doar la Ceruri să o sui..

Să primesc al meu alin,
Nu din valea de suspin
Ci din Tronul de Mărire
Codrule.. plec de la tine..
Iau cu mine umbra-ți deasă
Să am calea răcoroasă
Iau cu mine flori de tei
Să văd mereu ochii tăi
Și să-mi fac din flori și stele
Cântul dorurilor mele.

Codrule cu frunza deasă..
M-ai primit! Și-s bucuroasă!

26.09.2015
Daniela Banita